

87. ПОУЗДАЊЕ ВЕРЕ

(На глас бр. 86.)

1. Страх се боји сад: Да ће штогод Бог,
Овде дара кад' - Не подарит' свог!
Вера одговара: "Ти се не бој тог!"
"У највећој тузи Помоћи ће Бог!"
2. Ти, неверо, беж', Близу је мој Спас:
Ја знам Њ е г о в у м, Он помаже нас.
Па нек с' борит' морам К'о у праху црв,
Господ ће свршити; - Проли за ме крв.
3. До сад веран би, Он ће промислит',
Да не морам ја У нужди пропаст',
Колик' споменика Помоћи видим',
Сведоче ми, Њег'ву Помоћ да примим.
4. Нек је мрачан пут, Којим ме зове;
Ако нисам лењ, Он ће чуват' ме.

Јер је слово Бож'је Поуздан ми вођ,
Оно просијава Кроз најгушћу ноћ.

5. Благословен јест Сваки Његов дар;
Што ми пошље Он Не служи на квар;
И ако је патња Ал' није вечна,
Ал' је за тим славна Победе песма.
6. Нашто тужба сад Од страдања тог?
Кушање је ту, Мене учи Бог:
Који прима царство Нек подноси зла.
Ваља да п о с т р а д а , И да у м р е т ' зна.
7. Како горка би - Чаша, коју Спас
За нас грешне пи - Да искупи нас?
Па зашт' и ја не би Подн'о мука број.
Кад је много горе Страд'о Исус мој?
8. Ако туга та, Мука навали,
Душман ме плаши, Друг се удаљи:
Једно ј' ипак тврдо (Ма све прошло с' тог,
Најбољи је дјел наш:) Помоћи ће Бог!
9. У савез је наш Метнут темељ јак,
Израиљске нам Сија звезде зрак!
Шта вам с' више може Казат', нег' што је:
Вером се ту живи, - А неверством мре.